

საჭ ვართ? საით მივლივართ? როგორ ვიაროთ?

საუბარი საქართველოს სტრატეგიული აზროვნების პრობლემებზე

საქართველო ისტორიული გამოწვევის წინაშე დგას: ქვეყანამ უნდა გარდაქმნას განვლილი ათწლეულის განმავლობაში ჩამოყალიბებული მანკიერი სახელმწიფო სისტემა და შექმნას თანამედროვე განვითარებულ მსოფლიოსთან სრულფასოვანი და ღირსეული ინტეგრაციის პირობები. სისტემური გარდაქმნის ის გზა, რომელიც საქართველოს გასავლელი აქვს, არის არა ბუნებრივი ეკოლოგიური გარდაქმნის, არამედ ძლიერი პოლიტიკური ნებით მიზანმიმართული საზოგადოებრივი მშენებლობის პროცესი. ამ სიციალური ინჟინერიის მეთოდოლოგიური სიმწყობრე საპოლოო შედეგის ხარისხის განმსაზღვრელი ხდება. შესაბამისად, ქვეყნის სამომავლო განვითარების ბედი არსებითად არის დამოკიდებული იმაზე, თუ რაოდენ აქვს ხელისუფლებას ამ მეთოდოლოგიით ნაკარნახევ პოლიტიკურ აუცილებლობათა ამოკითხვის და მათი განხორციელების უნარი.

ကျော် ခေါ်ပါပါမာ

გამოწვევას ადეკვატურად ვერ უპასუხებს. ასეთ შემთხვევაში კი, განვითარებულ სამყაროსაკემ მსწრაფი ქვეყანა, უკვე სამუდამოდ, ამ სამყაროს მხოლოდ პერიფერიად დარჩება.

თათა: სახელმწიფო მშენებლობის შედეგი აღმშენებლობის პოლიტიკის მეთოდოლოგიური პრინციპების მიმართ უაღრესად მგრძნობიარეა; ანუ, პოლიტიკური აზროვნების (კერძოდ, სტრატეგიული აზროვნების) ხარისხი აღმშენებლობის შედეგის ხარისხის ძირითადი განმსაზღვრელია.

3 საით მივდივართ?

საზოგადოებრივი ცნობიერების

დეკომარეობით არის განპირობებული, რომელიც ცხოვრების შესაამის წესშია დამკაიდრებული. გავითარება არის ბუნებრივი ცხოვრების წესის პოლიტიკური ნებით ნეტენსიფიცირებული რეჟიმი, როგორც ყოველი ადამიანი აკეთებს მაზე მეტს, ვიდრე ეს მისი ყოფითი ცევის ბუნებრივ ჩვევებშია გამაგრებული. ასეთი რამ კი მხოლოდ ეთილი ნებით ვერ შესრულდება; მისათვის, თანამედროვე განვიარებულმა მსოფლიომ სათანადო ნეტიტუციური გარემო შექმნა, რომელშიც ინტენსიფიცირებული ცხოვრების წესი აუცილებლობად ადაიკცა. საქართველოს სწორედ სეთი სისტემა აქვთ ასაგები; მაგრამ ამგვარი მშენებლობა ცარიელ დფილზე არ ხდება; იგი ძველი სისტემის რადიკალური გარდაქმნის ცორმით უნდა განხორციელდეს.

ხელისუფლება, რომელიც სეინობზულად ფიქრობს მის მიერ გაცხადებული მიზნისაკენ სვლას, ეღარ უნდა დაკამაყოფილდეს იმთ, რომ პატიოსნად და ბეჯითად ანაზორციელოს მხოლოდ ის, რაც ავად იცის და რაც გამოუვა. ეს აკმარისი ვეღარ იქნება! გასაკერდებელია ის, რაც გარდაქმნის ობიექტის ბუნებრიდან, ასევე, მისთვის ასახული მიზნიდან უკვე ლოგიური აუცილებლობით გამომდინარეობს და რასაც გარდაქმნის მეოთხოლოგიური პრინციპები მოიხსენებს; მთავარია, რომ ხელისუფლებას ამ აუცილებლობათა ამოკიდების კომპეტენცია და მისი განორციელების წება გააჩნდეს.

როგორია გარდაქმნის პოლიტიკის ის აუცი-ლებლობები, რომელ-თა შესრულება-არშეს-ტულების თავისუფლება ხელისუ-ფლებას არ გააჩინა, თუკი არ სურს ისტემის არაეფექტურობისა და აზოგადოების ულირსი ცხოვრებ-ს მახში კვლავ გამომწყვდეული ღმომჩნდეს? საქართველოს სახე-ტმინიფო სისტემა ჯერ კიდევ იმ რავალრიცხვან ფინანსურ და რაფორმალურ ურთიერთობებს ფუნქნება, რომლებიც წარსულის რაჯანსალი ინტერესების დომინი-ტებით ჩამოყალიბდა; ისინი საზო-ადოებრივი ორგანიზმის კველა ფერიში და ყველა დონეზე - შესა-ამისი ინსტიტუციური წყობით, ისი ნორმებითა და წესებით - არი-ნ გამაგრებული. არსებული სა-ელმწიფო ინსტიტუტები არა მხო-ლოდ სუსტი და არაეფექტურია, რამედ მათ ფუნქციონირებას ცო-კა რამ აქვს საერთო იმასთან, რის-ივისაც ისინი მოწოდებული არი-ნ; პრინციპულია იმის გაცნობიე-რება, რომ არსებული სისტემის ვარგლებში ქვეყნის ვერც ერთი იღმინისეული პრობლემის გადა-ყვატა ვერ მოხერხდება; ანუ, მთე-ლი სისტემის გარდაქმნის გარეშე ის ცალკეულ როლთა სრულყო-ვა არა მხოლოდ უაზრო, არამედ ახილათოვა ვი არის. რათა ამას

ივი განვითარების უმნიშვნელო-
ნესი პირობაა; მაგრამ, დღეს უკ-
არ კარგად არის გაეცემო, რომ,
ავის მხრივ, საზოგადოებრივი გა-
ცითარების გარეშე ეკონომიკური
რდა ასევე შეუძლებელია. **ლოგი-**
ური ურთიერთგაპირობების ამ
ჩეს დასაწყისი არ გააჩნია! ამგ-
არ ლოგიკურ წრეში შელწევა -
იფით აზროვნებისათვის გადა-
ლახავი პრობლემაა. სისტემური
არდაქმნის პრობლემათა ინტე-
ექტულური სირთულე სწორედ
აშია - არაპროფესიონალურ და
იფით ინტეიციასთან ისინი წინა-
მდებარეობაში მოდიან. სისტემური
არდაქმნა უკერ განხორციელება
ასტერის ინსტიტუტთა ცალ-ცალ-
და თანმიმდევრული (ე.ი. ნაწი-
ებიდან მთელისაკენ, ან "ქვემოდ-
ზევით") რეფორმირებით; მეთო-
ლოგიის ფუნდამენტური მო-
ხოვნაა, რომ სისტემის ყველა ძი-
ეული ინსტიტუტი მხოლოდ ერთ-
როგორ და ურთიერთშეთანხმე-
ოთ გარდაიქმნას. იმავე მოთხოვნა,
ამ პროცესში თავად სისტემა
ემორდან ქვემოთ", ანუ, ზოგადი-
ან კონკრეტულისაკენ (ან, მთე-
ოდადან ნაწილისაკენ) უნდა იქნას
აზრებული; ეს საფუძველი პი-
ობაა იმისათვის, რომ სისტემის
კვე რეალურად აგებისას შესაძ-
ებელი გახდეს მისი ყველა ნაწი-
ლის შინაგანად არაწინააღმდეგობ-
ივი, ე.ი. სიცოცხლისუნარიანი
ორმით, ინტეგრირება. ეს ზოგა-
ი პირობა საქართველოში რეგუ-
ლარულად იგნორირებულია; მაგა-
ითად, მეთოდოლოგიურად
ცდარია, ე.ი. არაეფექტურია სა-
ადასახადო კოდექსის არსებითი
ცვლის მცდელობა, როდესაც ც
ვენის ეკონომიკური პოლიტიკა
რომლის ნაწილს საგადასახადო
ოლიტიკა წარმოადგენს) ჯერ გა-
რებულიც კი არ არის; მცდარია,
ი. არაეფექტურია ქვეყნის განათ-
ების სისტემის, ან მეცნიერებათა
კადემიის რეფორმის წამოწყება,
ოდესაც ეს სისტემები ქვეყნის
ანგილიარების შესაბამისი პრიო-
რიტების კონტრექსტისაგან სრუ-
ლი მოწყვეტით იაზრება; მცდარია,
ი. არაეფექტურია საკუთრივ ეკ-
ონომიკური სისტემის ფარგლებში
ომელიმე ეკონომიკური პრობლე-
მის გადაწყვეტის ძიება, ისევე, რო-
მორც სოციალური სისტემის ფარ-
გლებში - სოციალური პრობლემის,
ან პოლიტიკური სისტემის შიგ-
ოთ - პოლიტიკური პრობლემისა;
კვეყნის სისტემური გარდაქმნის
ცეციით ის არის, რომ პრაქტი-
ულად ყოველი მისი არსებითი
რობლემის გადაწყვეტა მხოლოდ
ჩთიანი სახელმწიფო სისტემის
არგლებში უნდა იქნას მოძიებუ-
ლი. აუცილებელია, რომ სისტე-
მური გარდაქმნის პროცესში
ყოფი ქვეყნის ხელისუფლებას
ახელმწიფო სისტემის ერთიანი
ეფვა და შესაბამისი პოლიტიკის
ამშავების უნარი გააჩნდეს.

ନା ନାରମଦାଙ୍ଗେନ୍ସ. ଏସ ଅରିବୁ ସିଲ୍‌ଟ୍ରେମ୍‌
ମିଳିବାନ୍ତିମାରତ୍ତୁଲ ଗାନ୍ଧୀତାରକ୍ତବ୍ୟା-
ରୁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତ୍ରାଲ୍ଲୁଣ୍ଡି ଫ୍ରିଜରିଲ୍ ବିଲ୍‌ଡିପଲ୍‌ଲିନ୍ଡା, ରାମହେଲ୍‌ଲିପ୍ ଅଥ ଶର୍ମାଚ୍ୟୁଶିଶି

ჩართულ მრავალრიცხვოვან ადამიანთა აქტიონის ორგანიზაციის საფუძველია. სტრატეგიის ფუნდამენტური ფუნქცია ქვეყნის განვითარებაში მონაწილეობა ერთიანი გაგების ჩამოყალიბება და მათი აქტივობის საერთო, კონსტრუქტიული შინაარსით დატვირთვა; სტრატეგია - ამ პროცესში გაგებათა კომუნიკაციის ის საფუძველი პირობაა, რომლის გარეშე, ქვეყანა, სახელმწიფო მთელის მოწყობის შესახებ წარმოდგენათა კავალონიაში მოქმედევა; იგი, დამოუკიდებლად წარმართულ ყველა მრავალრიცხოვნ აქტივობათა კოორდინაციის, ისევე როგორც, ჯერ ეიდევა არ ჩამოყალიბებული ახალი სისტემის ყოველ ნაწილში ამ სისტემის (როგორც ერთიანი და განუყოფელი მთელის) ინტერესების ადეკვატური ასახვის საფუძველი პირობაა. სტრატეგია - საზოგადოების მობილიზაციის ის საფუძველია, რომლის გარეშე სისტემური გარდაქმნა შეუძლებელია.

სტრატეგია არის სახელმწიფოს სულიერი და პოლიტიკური თავისუფლების, ანუ მისი სუვერენიტეტის უპირველესი გამოხატულება. ქვეყანა სუვერენულია არა იმით, რომ მის ტერიტორიაზე სხვა ქვეყნების სამხედრო ბაზები განლაგებული არ არის, ან, რომ მისი ენერგეტიკული რესურსები სხვათა მფლობელობაში არ არის; ქვეყნის სუვერენიტეტი იწყება იმ მომენტიდან, როდესაც ქვეყანას გააჩინა საკუთარი მომავლის საკუთარი ხედვა და სახელმწიფო სისტემის საბაზისო ინსტიტუტებში, ასევე, ერთიან სახელმწიფო პოლიტიკაში მისი საკუთრივად ასახვის უნარი - ანუ, როდესაც ქვეყანას საკუთარი განვითარების სტრატეგიის დამუშავების უნარი გააჩინა; ანუ უნარი, განსაზღვროს სახელმწიფო პოლიტიკის პოლიტიკურისათვის აუცილებელი სტიმულები; ჩამოყალიბოს გარდამავალ პროცესში სტაბილობის უზრუნველყოფის პოლიტიკა; უზრუნველყოს ქვედა დონეზე მოქმედი იმ ეფექტური სტრუქტურების ფორმირება, რომელთაც თვითორგანიზაცია ვერ აყალბებს; და მრავალი სხვა.

ამგვარი სტრატეგია დღეს არ გააჩნია; თავად პრობლემაც კი, როგორც ეტყობა, ჯერ გაცნობიერებული არ არის. იმდენი, რომ სტრატეგიის გარეშეც "მაინც გავაღლთ ფონს", ყოფითი აზროვნების მორიგი მეთოდოლოგიური ილუზია. კორუფციამ დაგვანახა, თუ რაოდენ რთულია ქვეყანაში მეთოდოლოგიურად მცდარი პოლიტიკით სარმოქმნილი პრობლემების გადაწყვეტა. ქვეყნის განვითარების სტრატეგიის გარეშე სახელმწიფოს ცალკეულ სფეროებისა და ინსტიტუტების რეფორმირების მცდელობა ხელისუფლების მორიგი მეთოდოლოგიური შეცდომაა; მათ შორის, სტრატეგიის გარეშე ხელისუფლება კერძო ინტერესთა მადისციპლინირებელი საჯარო პოლიტიკის გატარებას ვერ შექლებს (ამის შედეგად, მაგალითად: საზოგადოებისათვის თვალსაჩინო ყველა დიდი კორუფციონერი ალაგმული იქნება, მაგრამ ქვეყანაში კორუფცია კვლავ იბოგინებს).

საყოველთაოდ უნდა იქნას გაგებული, რომ საქართველოში განვითარების პრობლემათა მარტივი გადაწყვეტების დრო დასრულებულია (თუკი განვითარებულ მსოფლიოსთან ინტეგრაცია საქართველოს რეალური მიზანია). როდესაც სახელმწიფო პოლიტიკის ხარისხი დაბალია (ე.ი. ქვეყანაში პოლიტიკური აზროვნების კულტურაა დაბალი), ქვეყანა შეიძლება ისტორიული განვითარების ჩიხში აღმოჩნ-

800-366-4444 32
800-911991 877-791991

10.000-15.000 m²

